

Príhovor k rodičom prvoprijímajúcich detí

Prvé sv. prijímanie je udalosť, ktorá sa mnohým deťom zapíše hlboko do srdca. Pred pandémiou sme boli zvyknutí, že sa príprava uskutočňuje v škole na náboženskej výchove a v kostole počas detských sv. omší. Prípravu sme zverili kňazom a učiteľom náboženstva (katechetom). Rodičia svoju úlohu vnímali len okrajovo hlavne v tom, že svoje deti privedú do kostola, alebo zabezpečia potrebné veci pre slávnosť v kostole alebo doma. Cirkev však hovorí, že rodičia majú byť prvými ohlasovateľmi viery svojím deťom. Sú teda na prvom mieste. Teraz, keď sú kvôli opatreniam zatvorené školy aj kostoly nastala situácia, ktorá len potvrdzuje aká dôležitá je úloha rodiny a rodičov v živote človeka – dieťaťa. Rodičia, starí rodičia, krstní rodičia sú pozvaní byť učiteľmi a svedkami viery pre svoje deti. Prvá sv. spoveď a prvé sv. prijímanie sú príležitosťou pre rodinnú slávnosť, ktorá nechce byť len vonkajšou pozlátkou, ale hlavne vnútorným, duchovným zážitkom. Naše rodiny potrebujú tieto sviatosti – potrebujú vzájomné odpustenie, pokoj, obetavú lásku i chlieb, živobytie, nasýtenie a hlavne zmysel života. Deti, ktoré sa pripravujú na sviatosť zmierenia, by mali vidieť, že si vieme navzájom odpúšťať a tak ako sa tešíme, že deti rastú, mocnejú vďaka pozemskému „chlebu“, tak sa tešme, keď im môžeme ponúknuť večný „chlieb“ z neba – Ježiša Krista, ktorý im dá rast, silu i radosť života. Boh stvoril manželstvo a rodinu preto, aby sme prežívali spoločné chvíle radosti aj ťažkostí, aby sme v dobrom i zlom prežívali to najkrajšie spoločenstvo ľudí – manželov, deti, súrodencov, starých rodičov. Napriek všetkým ťažkostiam sa rodičia majú usilovať o náboženskú výchovu v rodine. Už to, že ste sa rozhodli dať dieťa na náboženstvo je dôležitým rozhodnutím a prejavom vašej viery. Príprava slávnosti v kostole aj v rodine je veľmi dôležitá, ale najdôležitejšie je pripraviť srdce dieťaťa na túto dôležitú udalosť jeho života. Nájdite si čas, aby ste so svojimi deťmi rozprávali o viere, o náboženských otázkach. Vaše deti potrebujú Váš vzor a sprevádzanie. Potrebujú vidieť prejavy Vašej viery v Boha, Váš citlivý postoj k ich chybám a priestupkom, Vaše odpúšťanie im a seba navzájom, Vaše pevné a správne postoje v spleti informácií, situácií, ktoré život prinesie. Súčasne potrebujú aj Vašu modlitbu za nich a spoločne s nimi. Modlite sa za nich každý deň. Veľmi potrebujú Váš záujem, Vašu spoluúčasť na kráčaní po ceste viery. Je to pre nich motiváciou k aktivite. Tak si Vaše dieťa vybuduje vzťah viery a dôvery k Bohu i ku Vám a upevní ho to na ceste viery, lebo ňou kráčajú aj jeho rodičia. Deti používajú na hodinách náboženskej výchovy učebnice a pracovné zošity – listy. Na webstránke farnosti Vám ponúkneme materiály, ktoré Vám môžu pomôcť v osvojení si daných tém.

CESTA VIERY

Ročníkovou témou tretiakov je Cesta viery, ktorá vystihuje sled postupnosti duchovného dozrievania dieťaťa. Dieťa, ktoré vie, že je milované, je schopné dôverovať a veriť tomu, kto ho miluje. V prítomnosti milujúcej osoby si dieťa dokáže uvedomiť a uznať svoje chyby a pracovať na ich odstránení. Dieťa nadobúda základy viery v Boha, v ktorej nachádza odpovede na otázky presahujúce rozumové poznávanie človeka.

Cieľ vyučovania

1. Vnímať Božiu blízkosť prostredníctvom budovania osobného vzťahu k Ježišovi Kristovi.
2. Vnímať sviatosť zmierenia a Eucharistie ako dar a posilu pre každodenný život.
3. Rozvíjať vieru v Boha tým, že prijmem pozvania do života v spoločenstve veriacich.

Hlavné témy, ktorými Vaše dieťa prejde počas tretieho ročníka sú:

1. **Veriť Bohu:** Dieťa sa učí viere pohľadom na biblické postavy a hlavne na Pána Ježiša, v ktorom sa Boh stal blízky a zrozumiteľný pre nás. Učí sa prijať svoj krst ako významnú udalosť v živote viery.
2. **Ježiš uzdravuje:** Pohľad na Ježiša, ktorý bol vnímavý na utrpenie, strach, chorobu ľudí. Robil zázraky, pomáhal ľuďom, aby začali žiť naplno. Každý z nás potrebuje uzdravenie. Dostávame ho od Ježiša vo sviatostiach, cez ktoré sa nás dotýka a uzdravuje naše srdce.
3. **Ježiš nám odpúšťa:** Dieťa si má uvedomiť vinu ako súčasť života každého človeka a môže si uvedomiť, ako reagujeme na pocit viny po previnení, hriechu. Biblický príbeh o Zachejovi poukazuje na postoj Ježiša k človekovi, ktorý sa previnil. Ukazuje lásku Boha k nám. Ježiš aj nám odpúšťa vo sviatosti zmierenia.

4. **Ježiš nás oslobodzuje:** Téma poukazuje na prepojenie kresťanskej a židovskej tradície slávenia Veľkej noci (vyslobodenie z egyptského otroctva – vyslobodenie z otroctva hriechu). Mojžiš vyviedol Izraelitov z Egypta – krajiny otroctva do Bohom zaslúbenej zeme. Ježiš nás vyslobodzuje z „tmy egoizmu“ do „svetla priateľstva s Bohom a s ľuďmi“.
5. **Ježiš nás pozýva na hostinu:** Táto téma je vyvrcholením tretieho ročníka, postupne rozvíja myšlienku pozvania na hostinu, ktorou je Eucharistia – živý Kristus. Ježiš nás učí zaobchádzať s chlebom. On pozýva každého, aby s ním jedol, aby sa nasýtil, aby sa ho dotkol. Eucharistia je predzvestou nebeskej hostiny.

Rodičia ako prví zvestovatelia blahozvesti pre svoje deti

Kresťanská viera je slobodné rozhodnutie človeka povedať „áno“ Bohu. Začiatok kresťanskej výchovy spočíva v tom, že otec a matka darujú svojim deťom prvé zážitky stretnutia s Bohom – pripraví deťom také detstvo, ktoré im neskôr uľahčí slobodne sa rozhodnúť pre vieru. Pre dieťa je rozhodujúca láska rodičov k nemu a k sebe navzájom, ich pochopenie, odpúšťanie, pomoc,.... V prostredí dobrého a láskyplného manželstva sa dieťa učí úcte k ľuďom a veciam, učí sa žasnúť nad nepochopiteľným tajomstvom, skrytým za všetkým dianím. Získava zmysel pre spoločenstvo, pre vzájomnú zodpovednosť, pre vďačné prijímanie a nezištné dávanie. Učí sa správne používať slobodu a vážiť si autoritu. Príčiny neschopnosti veriť spočívajú často v príliš tvrdom a autoritatívnom postoji rodičov k deťom, v bolestnom zážitku detí, že ich rodičia nemajú radi. Preto je dôležité, aby sme deťom darovali veľa lásky, aby sme im dôverovali, budovali ich sebauvedomenie a sebadôveru; aby sme boli k nim spravodliví a súčasne láskaví, aby sme vedeli odpúšťať, ovládať svoj hnev a aby sme šíрили okolo seba ovzdušie pokoja a radosti. Veľká časť nedôvery voči viere je zapríčinená nedôverou voči láske. Ak dieťa prestane veriť v lásku autorít, prestane veriť aj pravdám, ktoré mu predkladajú.

Katechéza v rodine spája učenie so životom (na rozdiel od katechézy v škole). Domáca katechéza má veľa možností: spoločné prežívanie rodinných a cirkevných sviatkov, otázky detí (rodičia vysvetlia hlbší zmysel vecí, udalostí), rozprávanie príbehov zo Svätého Písma, spoločná modlitba, spev, prechádzky prírodou...

Hlavné úlohy kresťanskej výchovy

- Sprostredkovanie správnej predstavy Boha u detí.
- Prvé oboznámenie so Svätým Písmom.
- Výchova k modlitbe.
- Výchova k správne mu svedomiu a mravná výchova.
- Uvedenie detí do života Cirkvi a prežívanie cirkevného roku.
- Vedenie detí k samostatnosti a slobode.

Dve podmienky zvestovania

- **Nemôžem dať to, čo nemám:** Rodičia sú pozvaní postaviť svoj život na pevnom základe, aby obstál v skúškach času. Týmto pevným základom je Boh. Jeho najväčším prianím je byť naším Otcom, ale nedomáha sa toho násilím. Čaká na každého z nás. Osobný a dôverný vzťah s Bohom je najdôležitejšou vecou v živote. Je to „niečo“, po čom túžia naše deti: zmysel života, niečo, na čo sa môžu spoľahnúť. K živému vzťahu s Bohom nám môžu pomôcť alebo ho prehĺbiť napr: kurz Objav Krista, kurz Alfa, kurz Filip, manželské večery, ... spoločenstvá vo farnosti a pod.
- **Bezpodmienečná láska k deťom:** deti potrebujú cítiť, že ich rodičia milujú bezpodmienečne. Takouto láskou nás miluje Boh, a preto ak sa takto snažíme milovať svoje deti, môžeme im odovzdať posolstvo o Božej láske. Deti, ktoré necítia, že ich rodičia bezpodmienečne milujú, len veľmi ťažko prijímajú skutočnosť, že ich bezpodmienečne miluje Boh.